

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 29.9.2009
KOM(2009) 511 v konečném znění

2009/0139 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o volitelné a dočasné používání
mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží
a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Účelem tohoto návrhu směrnice, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹ (dále jen „směrnice o DPH“), je umožnit dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti v zájmu boje proti současným podvodům souvisejícím s obchodem s emisními povolenkami a s plněními zahrnujícími některé zboží, u kterého existuje zvýšené riziko podvodů. Používání cíleného mechanismu přenesení daňové povinnosti by však nemělo měnit základní principy systému DPH, jako jsou dělené platby, a proto by mělo být omezeno na předem stanovený seznam zboží a služeb.

• **Obecné souvislosti**

V květnu 2006 Komise předložila sdělení² s cílem zahájit na úrovni EU širokou diskuzi o nezbytnosti koordinovaného přístupu k boji proti daňovým únikům na vnitřním trhu. Po sdělení Komise ze dne 23. listopadu 2007³ přispívajícím k vypracování strategie proti podvodům v EU a po zprávě o situaci ve skupině odborníků pro strategii boje proti daňovým únikům (ATFS)⁴ předložila Komise sdělení o své analýze dalekosáhlejších opatření ke změně systému DPH pro boj proti podvodům⁵.

Jedním z opatření, která byla v této souvislosti analyzována, bylo zavedení obecného systému přenesení daňové povinnosti. Komise dala také najevo připravenost za určitých podmínek navrhnout pilotní projekt s cílem zjistit, zda by určitý druh obecného systému přenesení daňové povinnosti mohl být vhodným nástrojem pro řešení podvodů v oblasti DPH. Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci se však nedokázala shodnout na závěrech k otázkám, které byly v uvedeném sdělení nastoleny. Při neexistenci politické dohody o „dalekosáhlejších“ opatřeních soustředila Komise své úsilí výlučně na takzvaná „konvenční“ opatření ke zdokonalení tradičních metod boje proti daňovým podvodům. V této souvislosti je třeba zmínit zejména sdělení Komise z prosince 2008 o koordinované strategii ke zlepšení boje proti podvodům s DPH v Evropské unii⁶.

Navrhovaná iniciativa je ovšem odlišná od výše uvedené myšlenky pilotního projektu.

Jelikož podvody představují vážný problém z hlediska správného fungování vnitřního trhu a hrozbu pro daňové příjmy členských států, požádaly některé členské státy Radu o udělení odchylky na základě článku 395 směrnice o DPH za účelem boje proti podvodům prostřednictvím cíleného systému přenesení daňové povinnosti, který se týká konkrétního odvětví se zvýšeným rizikem podvodů nebo určitého zboží.

---

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² KOM(2006) 254 v konečném znění, 31.5.2006.

³ KOM(2007) 758 v konečném znění, 23.11.2007.

⁴ SEK(2007) 1584, 23.11.2007.

⁵ KOM(2008) 109 v konečném znění, 22.2.2008 a SEK(2008) 249, 22.2.2008.

⁶ KOM(2008) 807 v konečném znění, 1.12.2008.

V této souvislosti spočívá nejběžnější forma daňového úniku v tom, že dodavatel či poskytovatel registrovaný k DPH vyfakturuje dodávku a zmizí, aniž by vyúčtoval příslušnou DPH, ale pořizovateli či příjemci (který je rovněž osobou povinnou k dani) ponechá platnou fakturu pro odpočet. To vede k situaci, kdy státní pokladna neobdrží DPH při dodání, ale musí dalšímu obchodníkovi v řetězci připsat k dobru DPH na vstupu. Tento jev se v některých případech rozvinul do podvodů s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství („*Missing Trader Intra-Community Fraud*“, MTIC), které jsou organizovaným útokem na systém DPH, jenž využívá skutečnosti, že dodavateli či poskytovateli je připsána k dobru DPH na vstupu formou vrácení DPH, když je od daně osvobozeno jeho další dodání osobě povinné k dani v jiném členském státě. Navíc jsou tyto podvody často organizovány jako řada dodávek, u nichž může totéž zboží několikrát obíhat mezi členskými státy, (tzv. kolotočový podvod) a státní pokladna může přijít o několikanásobek částky daně z jednoho zboží. Je rovněž třeba poznamenat, že podle informací od různých členských států se tento druh podvodů nyní rozšiřuje i do oblasti služeb.

Mechanismus přenesení daňové povinnosti spočívá v tom, že dodavatel či poskytovatel pořizovatelům či příjemcům povinným k dani neúčtuje DPH a povinnost zaplatit DPH pak mají tito pořizovatelé či příjemci. V praxi by pořizovatelé či příjemci (pokud jsou běžnými osobami povinnými k dani s plným nárokem na odpočet) daň současně přiznali a odpočetli, aniž by proběhla skutečná platba do státní pokladny. Tímto způsobem se odstraňuje teoretická možnost spáchat podvod.

Prostřednictvím tohoto návrhu má Komise v úmyslu dát členským státům, které o to mají zájem, možnost používat uvedený cílený mechanismus přenesení daňové povinnosti pro zboží a služby vybrané z předem stanoveného seznamu, u nichž členské státy zjistily zvýšené riziko podvodů. Současný návrh, který má umožnit používání cíleného přenesení daňové povinnosti, je zaměřen na tyto oblasti:

Zaprvé má Komise určité informace o údajných případech podvodů v oblasti obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Každý údajný podvod, ať na trhu s uhlíkem nebo v jiné oblasti, je samozřejmě důvodem k znepokojení a vyžaduje vhodnou reakci. Rozdílné reakce jednotlivých členských států přiměly Komisi k vypracování tohoto návrhu. Přestože je ještě nutná další analýza přesných okolností a skutečného rozsahu těchto podvodů, několik členských států již poskytlo informace, na jejichž základě je vhodné podniknout rychlé kroky a zařadit uvedenou oblast do tohoto návrhu, který je v první fázi pouze dočasným opatřením.

Zadruhé jsou kategorií výrobků zařazenou do působnosti této směrnice také mobilní telefony a zařízení obsahující integrované obvody. Na tyto druhy zboží se v současnosti vztahuje odchylka týkající se přenesení daňové povinnosti, která byla povolena Spojenému království na základě článku 395 směrnice o DPH a která byla v důsledku zvláštních okolností prodloužena.⁷ Znění příslušného návrhu Komise je rovněž základem současného návrhu směrnice Rady. V důvodové zprávě k svému návrhu rozhodnutí Rady vysvětlila Komise velmi zvláštní okolnosti, které vedly k výjimečnému udělení této odchylky, a již tehdy oznámila, že je ochotna posoudit možnost, aby bylo používání cíleného mechanismu přenesení daňové povinnosti povoleno každému členskému státu, který o to má zájem.

---

⁷ Rozhodnutí Rady ze dne 5. května 2009, kterým se Spojenému království povoluje pokračovat v uplatňování zvláštního opatření odchylovajícího se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 148, 11.6.2009, s. 14.

Zejména je třeba uvést, že zatím nebylo možné určit, do jaké míry je mechanismus přenesení daňové povinnosti vhodným a účinným nástrojem k řešení podvodů v dotčeném konkrétním odvětví. Kvůli překonání tohoto nedostatku je nutné, aby veškeré další používání mechanismu bylo podmíněno úplným vyhodnocením jeho účinků. Radě členských států, které projeví zájem používat v daném odvětví přenesení daňové povinnosti, to umožní současný návrh.

Zatřetí návrh zahrnuje ještě další výrobky (parfémy a drahé kovy, například platinu), o nichž členské státy během schůzí pracovních skupin pro boj proti podvodům signalizovaly, že jde o zboží, k němuž se zřejmě podvodné aktivity přesunuly, a proto je vhodné rovněž je do této směrnice zařadit.

Pokud jde o postup, členské státy by měly nejprve informovat Komisi o svém úmyslu daný mechanismus zavést. Poté budou pro pokusné používání cíleného přenesení daňové povinnosti muset platit podrobné podmínky, aby bylo zaručeno fungování tohoto režimu, aby se co nejvíce zabránilo možným záporným dopadům a aby bylo možné náležitě vyhodnotit výsledky. Před tím, než se tento režim přenesení daňové povinnosti začne používat, musí být osoby povinné k dani, na které bude mít jeho používání vliv jako na dodavatele či poskytovatele nebo jako na pořizovatele či příjemce, identifikovány pro účely DPH pomocí osobního čísla, pokud takto identifikovány ještě nejsou. Dále je stanoveno, že dotčené členské státy musí zavést ohlašovací povinnosti, aby bylo zaručeno dostatečné sledování tohoto opatření, a tudíž bylo možné získat jistotu, že funguje účinně. Kromě toho byl s cílem zajistit, že používání přenesení daňové povinnosti zůstane cílené a výjimečné z hlediska běžných pravidel pro DPH, připojen seznam zboží a služeb a každý členský stát si může pro uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti zvolit nanejvýš tři kategorie, z nichž dvě mohou být kategorie zboží.

Členské státy, které mají o jeho uplatňování zájem, by měly zavést účinná kontrolní opatření s cílem sledovat a v nejvyšší možné míře potírat všechny formy podvodů, a zvláště nové formy podvodů, které by spočívaly v přelévání podvodného jednání na jiné výrobky, na maloobchodní úroveň či do jiných členských států. Lze doporučit, aby byla při zavádění těchto opatření vzata v úvahu zjištění týkající se mechanismu přenesení daňové povinnosti, která jsou uvedena v dokumentu Komise o opatřeních ke změně systému DPH pro boj proti podvodům⁸.

Zkušenosti získané z tohoto dočasného používání uvedeného režimu u zboží či služeb se zvýšeným rizikem podvodů by měly na základě informačního a hodnotícího postupu stanoveného v návrhu umožnit lepší celkové posouzení užitečnosti a přiměřenosti cíleného používání přenesení daňové povinnosti.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Nebylo třeba vést konzultace ani využít externích odborných konzultací. Veřejné konzultace o použití přenesení daňové povinnosti k boji proti podvodům se konaly již v souvislosti s předchozími sděleními Komise o podvodech s DPH (viz zejména konzultační dokument Možné zavedení volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH – dopad na podniky ze dne 13. srpna 2007⁹).

---

⁸ SEK(2008) 249, 22.2.2008.

⁹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_4209_en.htm

Aby bylo možné lépe porozumět dopadu cíleného mechanismu přenesení daňové povinnosti, stanoví tato směrnice, že členské státy, které se dobrovolně rozhodnou režim používat, musí určit hodnotící kritéria umožňující posoudit situaci před dobou jeho použitelnosti a na jejím konci. Tato směrnice dává členským státům možnost za určitých okolností používat cílený mechanismus přenesení daňové povinnosti, ale nezakládá v tomto ohledu žádnou povinnost. Jelikož navrhovaná pravidla členským státům umožňují dočasně používat mechanismus přenesení daňové povinnosti pro pečlivě vybrané zboží nebo služby, je úkolem těchto členských států, aby provedly podrobná posouzení dopadů, jak je ve směrnici stanoveno.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Touto směrnicí se mění směrnice o DPH.

Vzhledem k tomu, že má toto opatření nejisté účinky a odchyluje se od základní zásady dělených plateb, je zvláštní právní základ pro dočasné používání přenesení daňové povinnosti u některého zboží a služeb nejlepším způsobem dalšího postupu, který je rovněž v souladu se zásadami vyjádřenými ve sdělení Komise o možných opatřeních ke změně systému DPH pro boj proti podvodům¹⁰. Článek 395 směrnice o DPH navíc nelze považovat za dostatečný základ pro další a širší používání cíleného mechanismu přenesení daňové povinnosti u některého zboží a služeb v různých členských státech. Cíle bojovat proti podvodům pomocí mechanismu přenesení daňové povinnosti lze proto lépe dosáhnout na úrovni Společenství prostřednictvím směrnice, která členským státům nabízí možnost používat mechanismus přenesení daňové povinnosti pro domácí dodávky některého zboží a služeb. Nepřesahuje tedy rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádný nepříznivý dopad na rozpočet Společenství.

5. DALŠÍ INFORMACE

Návrh zahrnuje ustanovení o skončení platnosti.

---

¹⁰ KOM(2008) 109 v konečném znění, 22.2.2008.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹³ stanoví, že daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) je povinná odvést každá osoba povinná k dani uskutečňující plnění zahrnující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby. V případě přeshraničních plnění a některých domácích vysoce rizikových odvětví, jako je stavebnictví či odpad, se však předpokládá přenesení povinnosti odvést DPH na osobu, které je dodáno zboží nebo poskytnuta služba.
- (1) Vzhledem k závažnosti podvodů s DPH je třeba zkoumat inovační přístupy umožňující co nejúčinnější řešení tohoto problému. Členským státům by proto mělo být povoleno dočasně používat mechanismus, kterým se povinnost odvést DPH přesouvá na osobu, jež je u zdanitelného dodání zboží nebo poskytnutí služby pořizovatelem či příjemcem, v případě dodání či poskytnutí určitých kategorií zboží a služeb, i když tyto kategorie nejsou vyjmenovány v článku 199 směrnice 2006/112/ES ani se na ně nevztahují zvláštní odchylky udělené členským státům.
- (2) Zavedení tohoto mechanismu, který se nepoužívá obecně, ale je zacílen na dodání či poskytnutí určitých kategorií zboží nebo služeb, by nemělo nepříznivě ovlivnit

---

¹¹ Úř. věst. C , , s. .

¹² Úř. věst. C , , s. .

¹³ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

základní principy systému DPH, jako jsou dělené platby, a proto by mělo být omezeno na předem stanovený seznam zboží a služeb.

- (3) Předem stanovený seznam, z něhož mohou členské státy vybírat, by měl být omezen na dodání zboží a poskytnutí služeb, u nichž podle nedávných zkušeností existuje zvláště vysoké riziko podvodů. Aby bylo zajištěno, že zavedení tohoto mechanismu bude možné účinně posoudit a že bude pečlivě sledován jeho dopad, měly by členské státy mít omezenou možnost výběru.
- (4) Před tím, než bude možné mechanismus používat, je nezbytné, aby osoby povinné k dani, které dodávají či pořizují zboží nebo poskytují či přijímají služby uvedené na předem stanoveném seznamu, byly vždy identifikovány pro účely DPH. Dále by členské státy, které se rozhodnou mechanismus používat, měly zavést zvláštní kontrolní opatření a ohlašovací povinnosti pro dodavatele či poskytovatele i pořizovatele či příjemce, aby bylo zajištěno účinné fungování tohoto mechanismu a sledování jeho používání a aby byly odhalovány a znemožňovány veškeré nové formy daňových podvodů.
- (5) Členské státy by měly před koncem doby použitelnosti předložit hodnotící zprávu o používání mechanismu, aby bylo možné včas posoudit jeho účinnost.
- (6) V zájmu transparentnosti posouzení účinku používání mechanismu na podvodná jednání by hodnotící zprávy členských států měly vycházet z kritérií předem stanovených členskými státy. V uvedených hodnoceních by měla být jasně posouzena míra podvodů před zavedením a po zavedení mechanismu i veškeré změny trendů v podvodných jednáních, včetně těch, která se týkají dodání či poskytnutí jiného zboží a služeb, na maloobchodní úrovni a v jiných členských státech.
- (7) Ve zprávě by měly být vyhodnoceny také náklady na dodržování předpisů vznikající osobám povinným k dani a náklady na provádění vznikající členským státům, včetně nákladů spojených s kontrolními opatřeními a audity.
- (8) Aby bylo používání uvedeného mechanismu umožněno všem členským státům, je vhodné přijmout zvláštní změnu směrnice 2006/112/ES.
- (9) Cílem navrhovaného opatření je řešit problém podvodů s DPH prostřednictvím dočasných opatření, která se odchyľují od stávajících pravidel Společenství, a tohoto cíle je proto možné dosáhnout jedině na úrovni Společenství. Přijetí opatření Společenství je proto v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, stanovenou v uvedeném článku, nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení jejích cílů nezbytné.
- (10) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) Vkládá se nový článek 199a, který zní:

„Článek 199a

1. Členské státy mohou v období do 31. prosince 2014 na dobu alespoň dvou let zavést a používat mechanismus, na jehož základě má povinnost odvést DPH z dodání či poskytnutí kategorií zboží a služeb uvedených v příloze VI A osoba, které je toto zboží dodáno nebo které jsou tyto služby poskytnuty.

Při rozhodování o tom, na které zboží a služby se má tento mechanismus vztahovat, si mohou členské státy vybrat nanejvýš tři z kategorií vyjmenovaných v příloze VI A a z toho nanejvýš dvě mohou být kategorie zboží.

2. Členský stát, který se rozhodne zavést mechanismus uvedený v odstavci 1, je povinen:

- a) zajistit, aby bylo každé osobě povinné k dani, která dodává či poskytuje zboží nebo služby, na něž se mechanismus vztahuje, nebo jí jsou dodávány či poskytovány, přiděleno osobní identifikační číslo, pokud jí toto číslo nebylo již přiděleno podle čl. 214 odst. 1;
- b) uložit každé osobě povinné k dani dodávající zboží nebo poskytující služby, na něž se uvedený mechanismus vztahuje, vhodné a účinné ohlašovací povinnosti tak, aby bylo u každého plnění možné identifikovat tuto osobu povinnou k dani, osobu povinnou k dani, která je pořizovatelem nebo příjemcem, druh dodaného zboží nebo poskytnutých služeb, zdaňovací období a hodnotu dodaného zboží nebo poskytnutých služeb;
- c) uložit každé osobě povinné k dani, která je pořizovatelem zboží nebo příjemcem služeb, na které se tento mechanismus vztahuje, ohlašovací povinnosti týkající se jednotlivých plnění nebo souhrnu plnění pro účely křížové kontroly informací poskytnutých dodavatelem či poskytovatelem;
- d) zavést vhodná a účinná kontrolní opatření pro sledování a omezování stávajících forem podvodů i pro předcházení tomu, aby se podvodná jednání začala páchat u jiného zboží a služeb, na maloobchodní úrovni či v jiných členských státech.

3. Členské státy o používání mechanismu uvedeného v odstavci 1 uvědomí Komisi před tím, než tento mechanismus zavedou, přičemž Komisi poskytnou tyto informace:

- a) prohlášení o oblasti působnosti opatření, kterým se mechanismus zavádí, a podrobný popis doprovodných opatření, včetně ohlašovacích povinností uložených osobám povinným k dani a kontrolních opatření;
- b) hodnotící kritéria umožňující srovnání podvodných jednání ve vztahu ke zboží a službám uvedeným v příloze VI A před zavedením a po zavedení mechanismu a srovnání podvodných jednání ve vztahu k jinému zboží a službám a v jiných členských státech před zavedením a po zavedení mechanismu, jakož i posouzení případného nárůstu jiných druhů podvodných jednání, zejména na maloobchodním stupni, po zavedení mechanismu oproti době před jeho zavedením;

c) datum začátku použitelnosti opatření, kterým se mechanismus zavádí, a dobu, po kterou se bude používat.

4. Členské státy používající mechanismus uvedený v odstavci 1 podají Komisi zprávu založenou na hodnotících kritériích uvedených v odstavci 3 písmeně b) nejpozději jeden rok před skončením použitelnosti opatření, kterým se mechanismus zavádí. V této zprávě se jasně uvede, které informace se mají pokládat za důvěrné a které informace mohou být zveřejněny.

Zpráva musí obsahovat podrobné posouzení celkové účinnosti a účelnosti opatření, zejména pokud jde o:

- a) dopad na podvodná jednání týkající se dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na které se opatření vztahuje;
- b) možný přesun podvodných jednání k jinému zboží nebo službám;
- c) možný přesun podvodných jednání do jiných členských států;
- d) možný přesun podvodných jednání na maloobchodní úroveň;
- e) náklady na dodržování předpisů vznikající v důsledku opatření osobám povinným k dani;
- f) náklady na provádění opatření vznikající členským státům, včetně nákladů na kontrolní opatření a audity.“

2) Vkládá se nová příloha VI A ve znění přílohy této směrnice.

Článek 2

Členské státy, které se rozhodnou používat mechanismus uvedený v čl. 1 odst. 1, sdělí Komisi ustanovení opatření, kterým se mechanismus zavádí, a to před datem začátku jeho použitelnosti.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice se použije do 31. prosince 2014.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA

„Příloha VI A

Seznam zboží a služeb uvedených v článku 199a

Část A – zboží

- 1) Mobilní telefony, tj. zařízení vyrobená nebo upravená pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaná na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití;
- 2) zařízení používající integrované obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální zpracovatelské jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele;
- 3) parfémy;
- 4) drahé kovy, na které se nevztahuje zvláštní režim pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti podle článků 311 až 343 ani zvláštní režim pro investiční zlato podle článků 344 až 356.

Část B – služby

Povolenky na emise skleníkových plynů podle definice v článku 3 směrnice 2003/87/ES*), které jsou převoditelné v souladu s článkem 12 uvedené směrnice, a jiné jednotky povoleného množství, které mohou hospodářské subjekty používat pro plnění požadavků téže směrnice.

*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.”
